

[Viggo Starcke.]

I Danish Milk-sagen bør man afvente rettens afgørelse, men allerede nu har der bredt sig en uhyggelig stemning i befolkningen ved at få oplysning om den måde, hvorpå handelsministeriet og udvalgene forvalter offentlige midler. Mange finder, at der er noget råddent. Jeg vil nøjes med at sige, at en bank næppe ville have slået sig til tåls med en så diletantisk behandling af forudsætningerne for kredit, og disse oplysninger rejser spørgsmålet om statskreditter i det hele taget. Når staten giver kredit, så er der færre kreditmidler for den private kreditgivning, der som regel ydes på forretningsmæssig basis, hvilket i det lange løb er det solideste.

Selvbyggerensagen i Herlev har ikke givet befolkningen noget indtryk af, at lovene altid gives for befolkningens skyld. Det er, som om man ikke på højere sted kan lide, at folk kan klare deres egne sager.

Jeg skal nu vende mig til de store spørgsmål; det er spørgsmålene om skatterne, om inflationen, der fortsætter, om priserne, der stiger, om pristallet, der stiger, og om udgifterne, der går i vejret. Efter jeg ved snart ikke hvor mange kriseforlig og redningsaktioner under de skiftende regeringer, taler man allerede nu om den næste krise og de næste kriseforlig. Det er flovt at lave så mange hjælpeaktioner og så mange forlig, der ikke hjælper, og det er særlig flovt, fordi der ikke er nogen reel krise, men kun politiske fejltagelser.

Den højtærede statsminister sagde i sin tale, at han agter at foretage en drøftelse med erhvervenes organisationer om disse spørgsmål. Jeg vil gerne spørge statsministeren: Hvad er egentlig hensigten med det? Mener den højtærede statsminister, at erhvervene kan bremse på prisstigningen, hvis regeringen fortsætter med sin nuværende inflationspolitik og skattepolitik, for hvis statsministeren mener det, viser det en mangel på forståelse af, hvad det er, der er i vejen. Det ville være meget mere virkningsfuldt, hvis regeringen ville holde op med at lave inflation og standse skattestigningen, for det er disse to ting, der får priserne til at stige. Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) talte i går om, at det var avancerens stigning, som det var særlig aktuelt at beskæftige sig med, idet producentprisen

i årene 1948—54 kun er steget 11 pct., medens handelsomkostninger og avancer er steget 65—70 pct. Men det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) har selv været med til at lave dette, for når man forhøjer skatterne, når man forhøjer renterne, og når man fortsætter inflationen, må dette nedfælde sig i mellemløbet mellem producenten og forbrugerne, og det er der, forklaringen på prisstigningerne i det væsentlige ligger. De prisstigninger, som kommer til os udefra, har i og for sig intet med inflation at gøre.

Det var et lyspunkt, at den højtærede statsminister i sin åbningstale ikke nævnte ordet told. Vi håber, at det betyder, at toldplanerne er lagt i papirkurven. Men når man forleden hørte, at radioen fra en socialdemokratisk forening kunne arrangere en diskussion, som var en tydelig propaganda for told, begynder man at forstå, hvorfor radioen og den socialdemokratiske forening har været så fejge, at de ikke turde lade retsforbundet deltage i denne diskussion. Vi kunne nemlig nemt have afsløret hele humbuggen. Det er skandaløst, at radioen kan misbruges til noget sådant.

I 1901 udtalte arbejderne — jeg beder om tilladelse til at citere, hvad arbejderne udtalte:

„Vi modsætter os enhver ny indirekte skat, enten den er af finansiel eller protektionistisk art. De bestående toldskatter ophæves hurtigst muligt, for beskyttelsestoldens vedkommende dog således, at den efterhånden nedsættes under hensyntagen til hver enkelt industris forhold.“

Se, det var dengang. Dengang sang arbejderne enigt og højt om udbytterne: „De stjæler vort arbejde, beskærer vort brød“. Nu er der gået brok i sammenholdet. Nu er tekstilarbejderne blevet lokket med til at gå udbyttens ærinde for at skære sig en privat lille skive af deres arbejdskammeraters brød. Som Dan Bjørner foreslog forleden, kan de i fremtiden synge: „Jeg stjæler dit arbejde, beskærer dit brød.“ Det er, som om forbrugerne endnu ikke har fået nok gennem den lede tøjskat, som de ærede medlemmer hr. Thorkil Kristensen og hr. Bertel Dahlgaard hjalp regeringen med, og når det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) taler om tekstilindustriens vanskeligheder, så er det værd at under-